

מ"ת 19273/03/13 - אחמד טחאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 19273-03-13 מדינת ישראל נ' יוסף(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 1498/13

בפני   כב' השופטת דנה כהן-לקח
המבקש   אחמד טחאן
נגד
המשיבה   מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה מטעם ההגנה לעיון חוזר בתנאי שחרור ממעצר.

רקע

1. כנגד המבקש הוגש כתב-אישום המייחס לו עבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בהתאם לנטען בעובדות כתב-האישום, ביום 8.3.2013 בסיום תפילת יום השישי, התקיימו בהר הבית הפגנות אלימות. לפי הטענה, הנאשם נטל חלק בהתפרעויות, ויידה ביחד עם אחרים מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה שנכחו במקום במסגרת תפקידם.

2. בד בבד עם הגשת כתב-האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. בהחלטתי מיום 13.3.2013 קבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש. וכך נקבע בהחלטתי הנ"ל בסוגיה האמורה:

"בין הצדדים נטושה מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה בתיק. בעניין זה הוצגה בפניי ההודעה המשטרית של המשיב [המבקש בהליך זה - ד.כ.ל] במשטרה, תמונות ממקום האירוע וכן תמונות של בגדים שנתפסו בביתו של המשיב. עיינתי בראיות אלה ושמעתי את טענות הצדדים בעניינן. המשיב טוען בהודעתו במשטרה כי לא היה כלל בהר הבית במועד הרלבנטי. יחד עם זאת התמונות שהוגשו לפניי מעידות כי אדם החבוש במשקפי שמש צולם בהר הבית, כאשר יש לו זקן בעל צורה ייחודית הדומה מאוד לזקן של המשיב שלפניי. בנוסף אותו אדם לבש חולצה בעלת צבע וכיתוב באנגלית ייחודיים. חולצה באותו צבע ועם אותו כיתוב נתפסה בביתו של המשיב שאינו חולק על כך שהחולצה שנתפסה אמנם שלו. חולצה בצבע ובכיתוב הייחודיים נראתה על פניו של מי שצולם כמיידה אבנים בהר הבית במועד הרלבנטי. בהתחשב בכל אלה, עמדתי היא כי הוכחו ראיות

לכאורה לצורך ההליך שבפניי".

בהמשכה של אותה החלטה, קבעתי כי מתקיימת עילת מסוכנות סטטוטורית. עוד הוריתי על הגשת תסקיר שירות מבחן לבחינתה של חלופת מעצר.

3. בהחלטה נוספת מיום 25.3.2013, שניתנה לאחר קבלת תסקיר חיובי משירות המבחן, הוריתי על שחרור המבקש למעצר בית מלא בבית סבתו, בכפוף להפקדת סכום של 4,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית בסך 8,000 ₪; וכן המצאת ערבויות צד ג' של כל אחד משלושת המפקחים בסך 8,000 ₪.

4. אעיר כי ביום 14.7.2013 התקבלה בהסכמת המדינה בקשתו של המבקש להקלה בתנאי שחרורו. באותה החלטה קבעתי כי המבקש רשאי לצאת ממעצר הבית בו הוא נתון לעבודה בכל ימות השבוע, בין השעות 07:00 עד 19:00 בחנות הירקות של מר מועתסם אבו סינינה שנמצאת מתחת לבית, בכפוף לחתימת בעל החנות על ערבות צד ג' בסך 4,000 ₪. עוד קבעתי כי המבקש יהיה רשאי לצאת להתאווורות בליווי צמוד כל העת של אחד ממפקחיו, פעם בשבוע ביום שבת בין השעות 19:00 ועד 21:00. יתר התנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 25.03.2013 נותרו בעינם.

הבקשה לעיון חוזר וטיעוני הצדדים

5. מהבקשה שלפניי עולה כי בין הצדדים התנהל הליך גישור לפני מותב מגשר (כב' השופטת ח' לומפ) במסגרתו לא הצליחו הצדדים להגיע להסכמות. התיק העיקרי (ת"פ 19223-03-13) קבוע כעת לדיון תזכורת ביום 30.1.2014 לפני כב' השופט מ' כדורי, במסגרתו צפוי ההליך להיקבע לשמיעת הוכחות.

6. בבקשה שלפניי טוען הסנגור כי יש מקום לביטול מוחלט של כל תנאי מעצר הבית של מרשו. הבקשה מושתתת על שני נימוקים: ראשית, נטען כי במהלך הליך הגישור שהתקיים בתיק, התברר כי ראיה מהותית אינה מצויה בידי המאשימה. בהקשר זה, טען הסנגור כי במהלך דיון הגישור התברר כי הדיסק שממנו הורד צילום האדם שחשב משקפי שמש, לא מצוי בידי המאשימה. עוד התברר כי אין בתיק החקירה כל מזכר או מסמך אחר של שוטר בעניינו של הצילום האמור, על-מנת להבין מאיזה דיסק הורד הצילום, היכן צולם ומתי התקבל. לטענת הסנגור, במצב דברים זה, הראיה היחידה שנותרה בידי המאשימה היא תצלומיו של אדם שפניו מכוסות בחולצה, ואשר צולם בעודו מיידה אבנים. לפי הטענה, בכך בלבד אין די על-מנת להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים כי המבקש הוא זה שביצע את המעשים הנדונים. הטענה היא, אפוא, כי במצב הדברים הנוכחי ראוי לקבוע כי לא מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המבקש. לפיכך, לגישת הסנגור, יש לבטל את כל התנאים המגבילים בעניין מרשו. שנית, נטען כי ההליכים בתיק העיקרי צפויים לארוך זמן משמעותי נוסף, וכי גם בכך יש כדי להצדיק הקלה נוספת בתנאי השחרור. הסנגור שב על טענות אלה בדיון שהתקיים לפניי במעמד הצדדים ביום 12.1.2014.

7. מנגד, המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי יש להותיר על כנם את תנאי השחרור ממעצר, וכי אין מקום להקלה נוספת בתנאי השחרור. בטיעוניה הדגישה המשיבה כי כבר בעת הדיון הראשון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, עמד בפני הסנגור מכלול חומר הראיות המצוי בתיק החקירה, וכי לא השתנה דבר בחומר החקירה מאז אותו דיון ועד היום. לגופם של דברים, טענה המשיבה כי הצילום המדובר של האדם החבוש במשקפי שמש, יוגש לבית-המשפט במסגרת

ניהול ההוכחות באמצעות השוטר שסימן את אותו צילום בכתב-ידו, ואף הציג אותו לנאשם במהלך גביית הודעתו המשטרית. לשיטת המשיבה, בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי הצילום חסר כוח ראייתי. עוד טענה המשיבה כי חלוף הזמן - הנובע בין היתר מניהול הליך גישור בין הצדדים - אינו מצדיק הקלה נוספת בתנאי השחרור ממעצר.

ניסיון להביא את הצדדים לפתרון מוסכם לא נשא פרי, ומכאן הצורך להכריע.

דין והכרעה

8. העילה המרכזית בעטיה עתר הסנגור לעיון חוזר בתנאי שחרור מרשו ממעצר, היא הטענה בדבר כרסום משמעותי בעוצמת הראיות לכאורה כנגד מרשו, עד כדי איון. אתחיל, אפוא, בבחינתה של טענה זו.

9. בפתח דבריי, ועל-מנת להעמיד דברים על מכונם, אבהיר כי ברגיל, בקשה לעיון חוזר אשר מושתתת על טענה בדבר כרסום משמעותי בתשתית הראייתית הלכאורית, מתייחסת למצב בו כבר החלה שמיעת הראיות בתיק העיקרי, ונטען כי במהלך שמיעת ההוכחות, נחלשו משמעותית הראיות לכאורה כפי שהוצגו מלכתחילה בפני השופט שדן בהליך המעצר. אדגיש כי לא כך מצב הדברים בענייננו, שכן התיק העיקרי טרם נקבע להוכחות. זאת ועוד; אין טענה כי מאז הדיונים הקודמים לפני התווספו לתיק החקירה ראיות חדשות, או אירעו התפתחויות שלא היו יכולות להיות בידיעת ההגנה קודם כן. הבקשה שלפני נובעת מהליך גישור שהתקיים בתיק העיקרי, אשר במהלכו לפי הנתען, התחדד לבא-כוח המבקש קיומו של חוסר ראייתי אשר למיטב הבנתי היה קיים בתיק החקירה מלכתחילה. למען הסר ספק, אעיר כי חוסר ראייתי זה לא נטען לפני בדיונים קודמים. לשיטת הסנגור, יש באותו חוסר ראייתי נטען, כדי להשליך על החלטתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה בתיק. על-אף שאין מדובר בסיטואציה שגרית, לא ראיתי לחסום את דרכו של הסנגור לבחינת טענותיו האמורות. אמת, אין מדובר בעובדות חדשות או בשינוי נסיבות שלא היו יכולים להיות ידועים לסנגור בשלבים מוקדמים יותר של ההליך. ועדיין, אני סבורה כי פרשנות תכליתית של העילות הקבועות בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, מאפשרת להיזקק לטענות הסנגור במסגרת בקשה לעיון חוזר. אף המדינה נמנעה בהגינותה מהבעת התנגדות מפורשת להיזקקות לטענות הסנגור לגופן.

10. השאלה העיקרית המונחת להכרעתי הינה האם יש בטענות הסנגור כדי להצביע על שינוי דרמטי במערך הראיות של המאשימה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בו ביחס להחלטתי הקודמת שקבעה קיומן של ראיות לכאורה בתיק. בהתאם לפסיקתו של בית-המשפט העליון, על ההגנה להצביע על שינוי שחל בתשתית הראייתית הלכאורית אשר יש בו כדי להפוך את הקערה על-פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם, באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעה (ראו והשוו: בש"פ 4794/95 שאבי נ' מדינת ישראל (6.8.1995); בש"פ 6740/06 פרץ נ' מדינת ישראל (3.9.2006)).

לצורך כך, בחנתי שוב את מכלול החומר הראייתי בתיק החקירה, בשים לב לטיעוני ההגנה. מסקנתי היא כי על-אף שמערך הראיות הלכאוריות נחלש, הרי בשלב זה לא ניתן לומר כי מדובר בהיחלשות ההופכת את הקערה על-פיה, או כי הסיכוי לזיכוי עולה על הסיכוי להרשעה במידה המחייבת את ביטולם של כל תנאי השחרור ממעצר.

בצילומים אותם סימנתי במספרים 2 ו-3 בדיון האחרון מיום 12.1.2014, נראית דמות של בחור הלבוש ג'ינס, כשהוא עוטה חולצה על פניו כדי להסתיר, והוא מיידה אבנים. בצילום אותו סימנתי בדיון האחרון כמספר 1, נראה בחור שפניו גלויים. הוא חבוש במשקפי שמש כהים על עיניו, והוא לבוש בפרטי-לבוש זהים לכאורה לאלה הנראים בצילומים 2

ו-3. כך למשל, ניתן להבחין כי בכל הצילומים לובשת הדמות נעלי ספורט זהות בדגם ובצבע; מכנס ג'ינס באותו צבע ועם אותם כתמים דהויים בצבע לבן באותו מיקום על-גבי מכנס הג'ינס; וכן חולצה באותו צבע, עם שרוולים ארוכים ועם כיתוב לועזי בצבע כהה (מסקנה זו עולה לכאורה מהשוואה בין צילום מס' 1 שם הדמות לובשת את החולצה על-גופה, לבין צילום מס' 3 בו הדמות עוטה את החולצה על-פניה).

עיון בחומר הראיות מעלה כי בביתו של המבקש נתפסו, בין היתר, ג'ינס וחולצה הזחים, לכאורה, במראה שלהם לאלה המופיעים בצילומים 1 עד 3 (לרבות בצבע, בשרוולים הארוכים של החולצה, בכיתוב באותיות לועזיות עם צורה ייחודית על-גבי החולצה, וכן במיקום של הכתמים הדהויים בצבע לבן על-גבי מכנס הג'ינס). למען הדיוק, אעיר כי החולצה שנתפסה בביתו של המבקש הינה בצבע כחול, ואילו החולצה המופיעה בצילומים 1 עד 3 היא בצבע סגול. עם זאת, מצילום אותו סימנתי כמס' 4 בתיק החקירה, ניתן ללמוד לכאורה כי החולצה הכחולה שנתפסה בביתו של המבקש, נראית בעין-המצלמה כחולצה שצבעה סגול (ראו גם: מזכר של סלאח חאג' - יחיא מיום 10.3.2013). זאת ועוד; על-גבי החולצה שנתפסה בביתו של הנאשם מופיעים הדפס וכיתוב ייחודיים יחסית, שניתן לזהותם לכאורה בצילומים 1 ו-3. אוסיף ואומר כי לאחר שעיינתי במכלול חומר הראיות באופן יסודי, ניתן להבחין כי בצילום מס' 3 - שאין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהוא הורד ממצלמות מב"ט 2000 - רואים כי על-גבי מכנס הג'ינס של הדמות המיידה אבן, מופיע נרתיק-צד בצבע שחור. בביתו של המבקש נתפס נרתיק-צד המולבש על-גבי חגורת מכנס הג'ינס, שהינו לכאורה באותו צבע, באותו גודל ובאותו מיקום של הנרתיק המופיע בצילום מס' 3 (ראו: צילום שסימנתי כמס' 5 בתיק החקירה). כפי שציינתי בהחלטתי מיום 13.3.2013, לדמות הנראית בצילום מס' 1 ישנו זקן שצורתו ייחודית, והוא דומה מאד לצורת הזקן של המבקש ביום מעצרו. זאת ועוד; קיים דמיון בין תווי הפנים של הדמות הנראית בצילום מס' 1, לבין תווי פניו של המבקש (ראו: צילום שסימנתי כמס' 6 בתיק החקירה).

ההגנה אינה חולקת כי בתיק החקירה קיים מזכר ממנו עולה כי צילומים מס' 2 ו-3 הורדו ממערכת מב"ט 2000 בה-רהבית (מזכר של יובל זיזי מיום 9.3.2013), וכי בחומר החקירה קיים הדיסק ממנו הורדו אותם צילומים. דא עקא, מתברר כי צילום מס' 1 לא נמצא על-גבי אותו הדיסק, ואף אין מזכר או מסמך אחר בתיק החקירה המציין במפורש מהיכן הורד צילום מס' 1. בהתחשב בכך, ניתן לקבוע כי חומר הראיות לכאורה כנגד המבקש נחלש במידה מסוימת, שכן מעמדו הראייתי של צילום מס' 1 טעון בירור מקיף. יחד עם זאת, אינני סבורה כי בטרם נשמעו העדויות בתיק העיקרי, ניתן לקבוע במסגרת ההליך שלפניי כי נשמט הבסיס מתחת לקיומן של ראיות לכאורה בתיק. ראשית, צילום מס' 1 סומן על-ידי החוקר איאס פלאח באותיות "א.פ.1", והחוקר הציג את הצילום הנדון למבקש במסגרת חקירתו במשטרה. בעניין זה אף קיימת הערת-חוקר במסגרת ההודעה המשטרית שנגבתה מהמבקש ביום 10.3.2013 (ראו: שם, ש' 36-37). אוסיף ואומר כי עיון בשלושת הצילומים מס' 1 עד 3, מלמד כי מדובר בצילומים הנושאים בחלק התחתון והעליון של כל אחד מהם, כיתוב שנראה לכאורה כמתייחס לשם המצלמה בה צולמו, היום והשעה. לכאורה בלבד, צילום מס' 1 נושא את אותו שם מצלמה המופיע בתחתית הצילומים 2 ו-3, וכן את אותו תאריך המופיע בראש כל אחד מהצילומים (8.3.2013). לכאורה, שעת הצילום בצילום מס' 1, מאוחרת בכ- 45 דקות מזו המצוינת בצילומים מס' 2 ו-3 המתעדים את זריקת האבנים.

בשים לב לכך שצילום מס' 1 סומן על-ידי החוקר איאס פלאח במהלך החקירה המשטרית, ובהתחשב בכך שבצילום מופיעים נתונים לכאוריים (כדוגמת שם מצלמה, יום ושעה), אינני סבורה כי ניתן בשלב זה לקבוע כי צילום מס' 1 הינו חסר כל מעמד ראייתי. זאת, בטרם העיד החוקר איאס פלאח בפני בית-המשפט הדין בהליך העיקרי, ונחקר אודות צילום מס' 1 אותו סימן בכתב-ידו והציגו למבקש במהלך חקירתו במשטרה. יש להניח כי החוקר איאס פלאח ייחקר במסגרת מתן עדותו בבית-המשפט על השאלה מהיכן הורד צילום מס' 1, ומדוע אינו מופיע על-גבי דיסק בתיק

החקירה. רק לאחר מכן, ניתן יהיה לקבוע ממצאים בשאלת קבילותו הראייתית של הצילום האמור, וכן בשאלת הערכת משקלו הראייתי בשים לב לכלל הראיה הטובה ביותר וחריגיו (ראו: יעקב קדמי על הראיות - חלק שלישי 1306 ואילך (2009)).

לעת הזאת, ניתן לומר כי השאלות התלויות ועומדות בדבר מעמדו הראייתי של צילום מס' 1, מובילות להחלשה מסוימת בתשתית הראייתית הלכאורית כנגד המבקש. עם זאת, בשים לב לכך שהצילום סומן על-ידי חוקר משטרתי שטרם העיד לפני בית-המשפט, ובשים לב ליתר החומר בתיק החקירה כפי שפורט לעיל, אני בדעה כי אין לומר ש"הקערה נהפכה על-פיה", כי סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה, או כי נשמט קיומה של תשתית ראייתית לכאורית מספקת לצורך ההליך שלפניי. לפיכך, אינני סבורה כי מוצדק להורות על ביטול תנאי השחרור ממעצר באופן מוחלט, כמבוקש בכותרתה של הבקשה הכתובה לעיון חוזר.

11. יחד עם זאת, אני סבורה כי ראוי להורות על הקלה נוספת בתנאי השחרור ממעצר, מעבר לאלה עליהם הוריתי בהחלטתי מיום 14.7.2013. כאמור, ההליך העיקרי קבוע לדיון תזכורת לפני כב' השופט כדורי ביום 30.1.2014, והתיק צפוי להיקבע לשמיעת הוכחות. לטענת הסנגור, נמסר על-ידי השופט הדן בתיק העיקרי כי עקב עומס יומנו, לא ייקבע מועד הוכחות לפני ספטמבר 2014. מדברי באת-כוח המשיבה לפניי עלה כי מאז שחרורו של המבקש ממעצרו ביום 25.3.2013 ועד היום, לא נרשמה כל הפרה מצידו של תנאי השחרור.

השילוב של כרסום מסוים בחומר הראיות הלכאורי; ביחד עם חלופי הזמן מאז ההחלטה הקודמת מיום 14.7.2013; העובדה שלא נרשמה במשך תקופת-זמן משמעותית כל הפרה של תנאי השחרור ממעצר; וכן העובדה שההליך העיקרי אינו עומד לפני סיום - כל אלה במשקלם המצטבר מובילים למסקנה כי יש להקל הקלה נוספת בתנאי השחרור ממעצר, על-מנת למתן את הפגיעה בחירותו של המבקש.

12. אשר על כן, ונוכח הטעמים שפורטו, אני מורה כדקלמן:

א. המבקש יהיה נתון במעצר בית לילי בלבד בין השעות 22:00 עד 06:00 בכל ימות השבוע. באותן שעות, יהיה המבקש נתון בפיקוח אחד משלושת המפקחים (אימו, אביו או דודתו רג'א).

הערבות צד ג' של המעסיק בחנות הירקות, מר מועתסם אבו סנינה, תבוטל.

ב. יתר התנאים שנקבעו בהחלטותי מימים 25.3.2013 ו- 14.7.2013, נותרים בעינם.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו במידי לפרקליטות מחוז ירושלים וכן לסנגור עו"ד רבאח, בהתאם להסכמה הדיונית בין הצדדים. ככל הניתן, תוודא המזכירות את דבר קבלת ההחלטה על-ידי עו"ד רבאח (או עו"ד נאיל זחאלקה המייצג אף הוא בתיק) באמצעות שיחה טלפונית (יש לבצע רישום מתאים בתיק האלקטרוני).

**נציג מפרקליטות מחוז ירושלים מוזמן לפנות לעוזרת המשפטית בלשכתי, על-מנת ליטול בחזרה לידי
את תיק החקירה שנמסר לעיוני בתום הדיון האחרון.**

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ד, 14 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.